

Uttan úr heimi

Trimble afturvaldur

Seinnu ferð eydnaðist fyrstaráðharranum í Norð-urírlandi at fáa nóg mikið av atkvøðum í tjóðartingin-um. Tiskil slapst undan pol-ítiskari kreppu.

Upprunaliga skuldi ting-ið endurvelja David Trimble seinasta leygardag, men tá atkvøðurnar vóru taldar upp, vísti tað seg, at hann hevði fingið ov fáar atkvøður, tí nakrir av hans-ara egnu høvdu ikki atkvøtt fyri honum. Hesir eru ímóti semjupolitisku kósini hjá Trimble.

Bretska stjórnin boðaði alt fyri eitt frá, at varð Trimble ikki afturvaldur, fór hon at útskriva val ella at seta norðurírska sjálv-stýrið úr gildi.

Hóttanin virkaði. Tá tingið atkvøddi av nýggjum, valdu tríggir tinglimir í

Samgonguflokkinum at at-kvøða fyri Trimble, og tað var nóg mikið. Við teirra at-kvøðum fekk hann 51,7 prosent av atkvøðunum.

David Trimble fór í juli frá sum fyrstiráðharri, eftir

at IRA sýtti fyri at lata vápnini frá sær, hóast hetta var partur av friðaravtaluni, sum varð gjørd Langa fríggjadag í 1999. Tá IRA fyri fjúrtan døgum síðani bráðliga gekk við til at lata

vápnini frá sær, játtaði Trimble at taka við aftur.

Avgerðin kann fáa alstór-an týdning fyri friðartil-gongdina í Norðurírlandi.

Hevði 180 pass uppi á sær

Myndugleikar í USA og Evropa hava stóran áhuga í 180 passum, sum vórðu funnin í Vanda-floghavnini uttan fyri Helsingfors fyrr í heyst

Síðani yvirgangsatsóknirn-ar tann 11. september hava

myndugleikar um allan heim vent eygunum ímóti øllum, sum hevur við ferðir og ferðatrygd at gera. Tey 180 passini úr Finnlandi hava tí vakt stóran ans.

Finska lögreglan fann tey 180 passini uppi á einum belgiskum manni, sum sambært finsku lögregluni hevur verið við til at útvega í minsta lagi 1500 pass.

Finsku myndugleikarnir kenna seg kortini vísar í, at

passini eru ikki gjørd í Finnlandi, men at tey eru flutt ígjøgnum Finnland.

Tey 180 passini, sum belgiumaðurin hevði uppi á sær, vóru belgisk, fronsk og ítalsk. Tey vóru tóm. T.v.s. at har vóru eingi nøvn og ongar myndir ella upplýs-ingar um eigarán. Men málið verður mett sera álvr-arssamt.

Finsku myndugleikarnir hava kunnað amerikansku

sendistovuna í Helsingfors um passini og mannin, sum hevði tey uppi á sær. Finsku myndugleikarnir hava eis-ini havt samband við evropeiska lögreglusam-starvið Europol í Haag um málið.

Jutta av Tvøroyri heiðrað í Svøríki

Foreldur í Göteborg-økinum, sum bráðd-liga missa eitt barn í ferðsluni ella av ólukku, verða ikki longur send heim við linnandi heilivági eft-ir eitt stutt farvæl. Jutta Kjærbeck tekur sær av teimum og hjálpir teimum at koma víðari í lívi-num. Og fyri hesa tænaštuna er hon heiðrað í Svøríki

GERANDISHETJA
Turið Kjalbro

Jutta Kjærbeck, sum er fødd og uppvaksin á Tvør-oynri, varð í farnu viku út-nevnd hetja í Svøríki av Göteborgs Minnesfond. Jutta Kjærbeck er útbúgvin sjúkrasystir og jarðarmóðir, og hevur halgað alt sítt lív til børn og avvarðandi teirra. Í nógv ár var hon leiðari á bráðfeingismót-tøkuni á Östra Sjúkrahúsi í Göteborg. Har sá hon tørv-in á eini serligari hjálp til foreldur, sum bráðdliga missa eitt barn í ferðsluni ella av ólukku. Tí hevur hon skapt sokallaða göte-borgskamodellið á Östra sjúkrahúsinum, sum hevur størstu bráðfeingismóttøku av børnum í Norðurlond-um.

Hjálpin kann verða sam-røða og stuðul í fyrsta um-fari, og hjálp til jarðarferð-ina. Eisini hevur Jutta fing-ið í lag, at foreldrini fáa høvi til at tosa við lögregl-una sum var á staðnum, fólkin í sjúkrabilinum og starvsfólkini á skaðastovu-ni. Av og á fer Jutta við for-eldrunum til arbeiðis aftur, eftir tilburðin fyri at greiða arbeiðsfeløgnum frá, hvat er hent.

Fyrr varð hjálp bara veitt foreldrunum, men Jutta hevur víðkað hjálpina til at umfata familjuna og tey, sum eru rørd av tilburði-num.

Sera stóran týdning metir Jutta Kjærbeck tað hava, at foreldrini siggja deyða barn

Jutta Kjærbeck við Göte-borg Posten seinasta miku-dag.

Tøk altið

Foreldur, sum bráðdliga missa eitt barn, verða ikki longur send heim við linn-andi heilivági eftir eitt stutt farvæl við barnið. Tá ið eitt barn bráðdliga doyir, er Jutta Kjærbeck tann fyrsta, sum bjargingartænastan ella lögreglan ringir til. Hon er altið tøk og fer út nær tað skal vera døgnið runt árið runt. Göte-borgskamodellið gongur í grundini út uppá, at starvs-fólk á sjúkrahúsinum niður í smálutir vita, hvussu tey skulu bera seg at, tá ið tey hava við avvarðandi at deyðum børnum at gera. Jutta Kjærbeck vegleiðir og upplærir sjúkrahússtarvs-fólkið, men fram um alt hittir hon altið sjálv tey, sum hava mist.

Hjálpin kann verða sam-røða og stuðul í fyrsta um-fari, og hjálp til jarðarferð-ina. Eisini hevur Jutta fing-ið í lag, at foreldrini fáa høvi til at tosa við lögregl-una sum var á staðnum, fólkin í sjúkrabilinum og starvsfólkini á skaðastovu-ni. Av og á fer Jutta við for-eldrunum til arbeiðis aftur, eftir tilburðin fyri at greiða arbeiðsfeløgnum frá, hvat er hent.

Fyrr varð hjálp bara veitt foreldrunum, men Jutta hevur víðkað hjálpina til at umfata familjuna og tey, sum eru rørd av tilburði-num.

Sera stóran týdning metir Jutta Kjærbeck tað hava, at foreldrini siggja deyða barn

sítt, ikki bara ta einu ferð-ina, men fleiri ferðir.

- Tað hevur týdning at siggja barnið fyri at skilja tað, sum er hent, tí tað er veruleikin. Eisini um barn-ið hevur fingið skaða. Tað ber altið til at binda um skaðar eftir eina ólukku. Foreldrini siggja ikki skað-an, men barnið, sigur hon.

Eisini heitir hon á for-eldrini um at taka myndir av barninum, sum hon hongur á veggin. Júst nú stendur ein mynd av einum lítlum glaðum ljóshærdum dreingi á borðinum við síð-una av einum blómutyss.

Jutta Kjærbeck greiðir frá, at sambandið millum hana og tey avvarðandi ikki altið heldur fram at vera professiøntelt. Nógv vinar-løg eru knýtt og mangan hittast tey aftur seinni, tá ið nakað er fraliðið og undir betri umstøðum.

- Tað kemur fyrst, at eg verði biðin um at verða gummia, tá ið hesi foreldr-ini, sum hava mist, fáa eitt barn afturat. Eisini verði eg onkuntið biðin um at vera við á føðistovuni, tá ið ein mamma, sum hevur mist eitt barn, skal eiga.

Tað hevur tikið Juttu Kjærbeck átta ár at sann-føra leiðsluna á Östra Sjúkrahúsi í Göteborg um, at tað er tørvur á hjálp og rúmi fyri tey avvarðandi. Her verða ljós tendrað, og øll systkin fáa ein lítlan eingil at taka heim við at leggja til deyðu systrina ella beigggjan. Í løtuni verð-ur arbeitt við at gera um-støðurnar hjá teim avvarð-andi betri á sjúkrahúsinum.

Á húrðina ætlar Jutta Kjær-beck at hanga nýggja skelt-

ið. Har stendur Nangijala, sum er staðið har øll børn eina ferð hittast aftur - í skaldsøguni um Brøðurnir Leyvuhjarta eftir Astrid Lindgren.

Smábarnadeyði

Jutta Kjærbeck fór av Tvør-oynri til Keypmannahavnar at læra til sjúkrasystur í 1960. Eftir lokna útbúgving arbeiddi hon í fimm ár við psykiatriskum sjúklingum í Keypmannahavn, og í 1969 flutti hon til Göteborg, har hon síðani hevur starvast og býð.

Tey seinastu gott og væl 20 árinu hevur hon arbeitt við børnum, og síðani 1976 við pinkubørnum. Í 14 ár arbeiddi hon serliga við børnum, sum høvdu asma og ovurviðkvæmi. Fyri nøkrum árum síðani fekk hon til uppgávu at byggja upp eina nýggja deild. Hon setti tá ta treyt, at hon fram-vegis slapp at arbeiða við pinkubarna- og smábarna-deyða, og tað hevur hon gjørt síðani 1989.

Eftir eldsbrunan á dansi-staðnum í Göteborg fyri trimum árum síðani, sum kravdi meiri enn 60 ung mannalív, hevur Jutta Kjær-beck arbeitt við teim av-varðandi, foreldrum, systkjum og vinum.

Jutta Kjærbeck hevur sjálv átt fimm dreingir. Tann elsti er føddur í Føroyum í 1965. Næsti sonur hennara doyði bert 10 mánaðir gamal í 1973, og fjórði sonurin doyði beint áðrenn hon skuldi eiga hann í 1977. Í 1985 átti hon fimta sonin.

Pensjónistar ávara pensjónistar

- Vit skulu ikki bert liggja undir borði-num og eta molar-nar, sum detta á gólvið frá teimum, sum áseta sína egnu lønir sjálvir, sigur nevndin í Lands-felag Pensjónist-anna

SÓLSETUR
Turið Kjalbro

Veljið ikki av gomlum vana, veljið tey, sum stuðla pensjónistunum og sum vísa tað í verki. Hetta er boðskapurin í oddagreinini í blaðnum Sólsetur, sum Landsfelag Pensjónistanna gevur út tvær reisir um árið.

- Høvdu vit verið fleiri í felagnum, kundu vit lagt størri trýst á politikarar-nar. Vit skulu ikki bert liggja undir borðinum og eta molarnar, sum detta á gólvið frá teimum, sum áseta sína egnu lønir sjálvir. Tað eru stakir pensjónistar, sum liva undir hungursmarkinum, men sum eru ov stoltir til at siga frá. Nú eru lønar-samráðingar gjørdar við flest øll feløg, og øll hava

fingið munandi lønar-hækking. Enn hava vit einki hoyrt um, at pen-sjónirnir hækka samsvar-andi, sigur oddagreins-skrivarin.

Nú val stundar til, eru allir flokkar farnir at friggja til pensjónistarnar og lova bæði gull og grønar skógir.

– Mussið ongan fyrr enn tit siggja, at teir gera okkurt áðrenn valið, tí eftir valið er alt gloymt, verður sagt í oddagrein-ini.

Ov fáment

Pensjónistarnir eru ikki tann bólkurin í samfelag-num, ið rópar harðast. Og ein orsök er kanska, at ov fáa gera seg galdandi í pensjónistafeløggunum kring landið. Fjúrtan slík feløg eru við íalt 1200 limir. Hetta er ov lítið, heldur Landsfelag Pen-sjónistanna, tá ið hugsað verður um, at 6000 pen-sjónistar eru í landinum.

– Limirnir standa fríir at hava sína meining. Vit mæla øllum til at taka ein virknan lut í politikki og stuðla teimum, sum arb-eiða fyri pensjónistunum, verður sagt í oddagreinini í Sólsetri.

Ein seinasta heilsan til besta abba okkara í Sandvík

Kjartan Johannesen
f. 10.09.1926 – d. 20.09.2001

Tað besta vit fingi, var at ringja suður og siga góð tíð-indi, tí vit vistu hvussu glaður tú bleivst, tá tað gekk okkum væl. Tá vit ringdu, spurdu vit altið, »hvussu gongur abbi?« Og tú svaraði, »okur hava tað gott og je skal ikki klaga«. Nei abbi, ongantið læt tú illa at, ei heldur nú tú vart so sjúkur. Hvørja feriu elskaðu vit at sleppa suður til tykkum. Góðu omma og abbi, tað er altið so hugnaligt, at koma suður og serliga nú vit koma suður við okkara børnum, tykkara langommu-og langabba børnum.

Tað kennist so løgið at vita, at tú abbi ikki ert millum okkum meira. Men vit fara ongantið at gloyma teg. Vit vilja altið goyma minnið um teg í hjørtum okkara. Har eigur tú eitt stórt pláss, ið er fult av kærleika. Vit eru heldig abbi, tí vit hava átt ein góðan abba og tú fert ongantið at doyggja í minnum okkara. Kærleikin til okkum frá tær, hann kann eingin taka frá okkum.

Góða besta omma, má Jesus styrkja teg í sorgini, nú abbi er farin heim til Harran. Vit elska teg omma.

Við hesum fáu orðum ynskja vit, at lýsa frið yvir minnið um abba okkara í Sandvík.

Bergljót, Beinur, Kára og Henny

Nøkur fá orð um vinmann mín í Sandvík

Kjartan Johannesen
f. 10.09.1926 – d. 20.09.2001

Fragur millum fragar Vart tú allar tínar dagar.

Eingin nakrantíð nakað Kundi úr hond tíni taka.

Lítandi vestur í Rituskorð Tú vart ein maður Eitt orð var eitt orð.

Nú sólin stendur í Ásmundarstakki Fyri trúskap og vinarlag, Kjartan eg takki.

Góði Kjartan, eg fari at takka tær av hjarta fyri alt tað, ið eg havi fingið frá tær, síðani eg kom at kenna teg. Tú hevur altið givið mær góð ráð og vegleitt meg. Tú hevur verið trúgvur sum trøllið. Eg hevði ikki vilja verið tíni góðu ráð og tína hjálp fyri uttan.

Hvíl í friði góði vinmaður mín.

Ein vinur